

Formanden: Jeg skal herefter tilstille Statsraadet denne Lov.

Vi gaae dernæst efter Dagsordenen over til Sagen, der angaaer Regulativcomiteens Forslag til Tillæg til Landstingets Forretningorden og Forandring i dennes § 39. Det er til anden Behandling, Sagen foretages, og jeg maa bemærke, at, efter hvad der er vedtaget, er det tillige den sidste Behandling. Der er fremkommet et af Udvalget stillet Tillæg til Forslaget til § 39, som har været begrundet i, hvad der blev ytret under Sagens første Behandling. Jeg veed ikke, om der ærede Ordfører ønsker Ordet?

Det stillede Ændringsforslag er saalydende:

Ændringsforslag af Udvalget for Landstingets Forretningsorden:

Til Forretningsordenens § 39:

at istedetfor „disse“ i 5te Linie sættes: „Formanden, efter at have modtaget Secretairenes Beretning“.

Ordføreren (Blechingberg): Tor jeg spørge, om det er begge Poster, der nu ere under Discussion, eller om det kun er den, der angaaer § 39?

Formanden: Discussionen vil vel bedst foreløbigt indskrænke sig til de Tillæg, der ere foreslaaede til § 39.

Ordføreren: Det er de Øttringer, som den ærede fette Landstingsmand for niende Kredts (Bjerring) fremsatte ved denne Sags tidligere Foretagelse, der have foranlediget en yderligere Overveelse fra Udvalgets Side, og som have ledet det til det nye Forslag, som knytter sig til § 39, nemlig om en Forandring i femte Linie, saaledes at der istedetfor Ordet „disse“ skulde sættes „Formanden, efterat have modtaget Secretairenes Beretning“. Hensigten dermed er, at nedlægge en større Myndighed i Formandens Haand, saaledes at han, efter Conference med Secretairerne, kunde komme til at afgjøre det Spørgsmaal, om en saadan Tvivl fandt Sted i Henseende til Afstemningens Udfald, at deri vilde ligge tilstrækkelig Anledning til en Afstemning ved Navneopraab. Hvad angaaer Udvalgets oprindelige Indstilling, da har man taget denne under fornyet Overveelse, men har ikke ved de Mobbemærk-

ninger, som ere fremsatte af den meget ærede tredie Landstingsmand for niende Kredts (M. B. Bruun), kunnet finde sig foranlediget til at fravige det Forslag, som tidligere er fremsat. Ved Sagens foregaaende Behandling tillod jeg mig at gjøre opmærksom paa, at det er ingenlunde alene fra Secretairerne, at Feiltagelsen kan hidrøre ved Bedømmelsen af den almindelige Afstemning, og at selv om ogsaa Secretairerne fremgaae med større Langsomhed ved Optællingen af Stemmerne, er det derfor ingenlunde givet, at Feiltagelser ikke kunne begaaes. De kunne ligesaavel hidrøre fra Thingets øvrige Medlemmer, f. Ex. derfra, at et Medlem misforstaaer det Spørgsmaal, der er stillet under Afstemning, eller at et Medlem, efter at have reist sig, for hurtigt tager Sæde, og at det igjen fører til, at han betragtes at staae i et andet Forhold end det virkelige til Afstemningens Resultat. Det er nu af Hensyn til de forskellige Feiltagelser, som saaledes kunne møde, at Udvalget har formeent, at det vil være hensigtsmæssigt at tage en Forholdsregel i den Retning, hvorpaa vort Forslag gaaer ud. Vi have derved ingenlunde overseet, hvad der har viist sig paa et andet Sted under lignende Forhold, nemlig at Flere have deeltaget i Stemmegivningen paa dens senere Stadium, end paa dens tidligere; men vi have ikke deri fundet nogen Grund til at fravige, hvad vi troe at være Hovedsagen i Henseende til det Spørgsmaal, der foreligger. Det kan uden Tvivl fordres af Medlemmernes Skjonsomhed, at de, naar de ikke have deeltaget i en tidligere Afstemning, og der ikke foreligger nogen Feiltagelse, da afholde sig fra den senere Afstemning ved Navneopraab; men det, mene vi, er Noget, man maa overlade til Medlemmernes egen Skjonsomhed. Derimod formeene vi, at det er et meget vigtigt Hensyn i lovgivende Kamre, at have en Forvisning om, at det Resultat, som foreligger, er Forsamlingens virkelige Mening; og, naar det nu maa erkjendes, at Feiltagelser let kunne finde Sted og vel ogsaa stundom maae antages at have fundet Sted, saa synes et Middel, der gaaer ud paa at værges derimod, at have overveiende Grunde for sig med Hensyn til — at jeg skal gjentage